

عنوان مقاله:

شیوه‌های سنتی تعاون و توسعه پایدار روستایی ایران

محل انتشار:

همایش ملی توسعه پایدار روستایی در افق 1404 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

احسان زمانی شورابی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه شهرکرد

احمد عابدی سروستانی - استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

محمد رضا شهرکی - کارشناس ارشد اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گلستان

بهاره بهمنش - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری دانشگاه گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

انسانها همواره به طور دسته جمعی و گروهی زندگی کرده‌اند و از طریق همیاری مشکلات خود را حل کرده‌اند. برای مثال میتوان به شکار یا دفاع در مقابل دشمنان اشاره کرد که با همکاری دسته جمعی امکان پذیر شده است. شیوه‌های سنتی همکاری در تأمین نیازهای مادی و غیرمادی را میتوان نوعی تعاونی سنتی و بومی در مقایسه با نهادها و مؤسسات رسمی تعاون در زمان حاضر دانست. اگرچه برخی از شیوه‌های سنتی همکاری و تعاون به مرور به دست فراموشی سپرده شده‌اند، اما برخی از آنها هنوز در مناطق روستایی رایج هستند و استفاده از آنها به عنوان بخشی از دانش بومی میتواند به یافتن راهکارهای مناسب جهت تقویت تعاون در توسعه روستایی کمک نماید. اگر به این نکته توجه شود که اصولاً تعاون از ویژگیهای جوامعی سنتی است و ریشه در فرهنگ قومی و مذهبی دارد، بهتر میتوان به اهمیت استفاده از زمینه‌های فرهنگ بومی به منظور تقویت اصول تعاون در جوامع روستایی پی برد. از طرف دیگر، با بکارگیری تجارب شیوه‌های سنتی تعاون در روستاهای کشور شرایط بهتری برای بسیج امکانات مردم محلی به منظور دستیابی به توسعه پایدار روستایی فراهم میشود و ضمن برقراری عدالت بیشتر در دستیابی به دانش و اطلاعات، امکان افزایش تولیدات و توزیع منافع حاصل از آن در بین اقشار مختلف روستایی بهتر قابل انجام است. مقاله حاضر با عنایت به این مهم، ضمن مرور مهمترین شکلهای سنتی تعاون در روستاهای ایران، به تشریح اصول و روشهای بکار رفته در این قبیل تعاونیها پرداخته است و راهکارها و چگونگی استفاده از آنها را در گسترش فرهنگ تعاون در روستاهای ایران معرفی کرده است.

کلمات کلیدی:

تعاون، روشهای بومی، توسعه روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319542>

